

Broj 5 - Novembar '97

Izlazi svake sušne godine

AVANGARDA

Cena "kol'ko daš" DIN * 16 DM * 1248 SFR * 3/4 DEN * 8,795 YEN * 0,43 \$

MEGA ZANIMLJIVO:
Rados' jedne čistačice

SPORTSKI:
NENEZIĆ I
DRUGARI

UBOJITO:
Provality

(zadnja strana)

Inspektor Blaža:

Neću da budem LEE MAN

NEVIĐENO:
ACA I VUK
U ŠKOLI

Ekskluzivno:
Tetovaža - znak
raspoznavanja

Fenomen ili nešto drugo: Bodypiercing

Senzacionalno:

SKINERI - Mi se zalažemo da sve nacionalne manjine poštuju ono što je srpsko.

ROMI - Sve će gi ubijemo, ako nas diraju!

yabbadabbadooya crew

AVANGARDA

Izdavač:

Gimnazija – Čuprija

Direktor:

Vladan Cvetković

Glavni i odgovorni urednik:

Milena Cvetković

Tehnički urednici:

Ivan Stojanović

Bojan Gligorijević

(yabbadabbadooya crew)

Redakcija:

NLO,

Marta Jončić,

Jelena Bogdanović,

Katarina 2/3

Zorica II/1,

Milica Đukanović,

Lidija Đorđević,

Ivana Fiamengo,

Tamara Puhalić,

Zorana Jurinjak,

Silvana Živković,

Marija Mitrović,

Milena Cvetković,

Sandra III/2,

Vesna III/2,

i mnogi drugi koji su mukotrpno radili na ovom projektu.

Fotoreporter:

Zorana Jurinjak

Tamara Puhalić

Lektor i korektor:

prof. Marica Antić

prof. Joca

Štampa:

Grafopromet — Paraćin

telefon: 462-601

Tehnički urednici

REČ UREDNIKA:

Pred vama je novi "izdanak" AVANGARDE i nadam se da će zaintrigirati vašu radoznalost, zanimljivim temama, interesantnim sadržajem i autentičnim intervjuima.

I ovog puta tekstove su pripremili za Vas učenici ove škole, dajući Vam mesta da razmislite (i čitate između redova), umesto da Vam se nameću mišljenja pojedinaca. Daje Vam se šansa da sami odlučite u šta ćete verovati.

Novine otvorenih očiju (i ušiju), objektivno, autentično, istinito, na licu mesta: "AVANGARDA"

urednik,
Milena C.

SADRŽAJ:

Ekipa Avangarde.....	2
Reč urednika.....	2
Ovo što sada čitate.....	2
A šta ćemo sa skinerima?.....	3
Intervju sa skinerom.....	4
Intervju sa Romima.....	4
Anketa (o skinerima).....	4
Rados' jedne čistačice.....	5
Bodypiercing.....	5
Anketa (tatto, bodypiercing).....	6
Tetovaža.....	6
Silidarnost na delu.....	7
Na licu mesta (Aca i Vuk).....	9
TOP liste.....	9
Najbolji je basket u 3/2.....	10
Intervju: P.I. Blaža i Kljunovi.....	11
Provality.....	12

vanguardia

vanguardia

vanguardia

A šta ćemo sa skinerima ?!

Da li ste i Vi nacionalista? Ili se jednostavno niste zapitali, pošto Vas ne interesuje. A i zašto bi? Vi niste pripadnik neke nacionalne manjine – Romi na primer. Da li je to razlog da budete potpuno inferiorni prema svemu što se događa oko Vas? Da li i Vas zaboli surova pomisao da neko izgubi život, samo zato što nije kao Vi, što nema boju kože sličnu vašoj. Zato što je Rom.

Nedavno je javnost potresla vest o smrti dečaka Dušana Jovanovića koga su nemilosrdno ubili (maloletni) pripadnici SKINHEAD pokreta. Dan njegove sahrane proglašen je danom žalosti njegove škole u Beogradu.

Ko su SKINERI ???

Njihova istorija ne datira odavno. Šezdesetih godina nastaje pokret SKINHEAD u Velikoj Britaniji. Oni su predstavljali suprotnost hipicima i zato su protiv: droga, prostitucije, narkomana, homoseksualaca, Jevreja, Roma, Crnaca – svih onih koji (po njihovom mišljenju) oduđaraju od "idealne rase".

Preteče su im bili pankeri. Skupljali su se po pabovima i slušali street punk, rege i ska muziku.

Dele se u više grupa od kojih su poznatije Oi i Nazi. Potiču iz radničkih porodica. Lako ih je prepoznati po obrijanim glavama (skinhead), spit-fajer jaknama, vojničkim i maskirnim pantalonama i dubokim martinkama.

Da li je strah Roma opravdan?

Nacističko opredeljenje skinera bi mogla biti individualna stvar, koja se ne bi ticala društva i javnosti, ukoliko ne bi prelazila granice. To što se skineri bore za njihovo "čisto društvo" je samo jedan nastavak germanističkih ideja. Ni oni sami ne prezaju od činjanice da su "Hitlerovi Jungovci" – kako se i sami nazivaju.

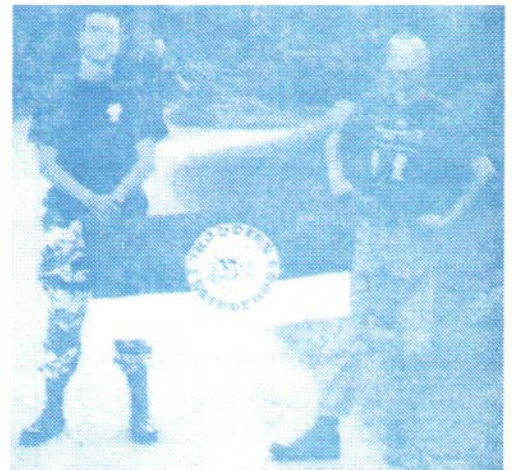
Ali, ko njima daje pravo da odlučuju o tuđoj egzistenciji, ida se sami staraju o tome hoće li naše društvo biti etnički čisto?

Samo nekoliko dana posle smrti malog Roma, prebijeni su brat i sestra, takode Romi. A to što se ovo dešava u Beogradu, dvomilionskom gradu, nikako ne treba shvatiti kao nešto daleko. I u našoj sredini postoje skin-društva i naravno vi ih se ne plašite. A i zašto bi, vi nemate tamnu put. Ali jeste li sigurni da će se završiti samo na tome i dokle će to uzeti maha. Šta posle Roma? Mogu preći na Vas, samo zato što im se vaša kosa ne sviđa. (Nije li to isto?)

Oni su svuda oko Vas ?

Statistike kažu da ih kod nas najviše ima u Beogradu, Kragujevcu, Jagodini i u

još nekoliko gradova centralne Srbije.

Najčešće se skupljaju ispred dragstora gde ispijaju pivo (1,80 din), jer kako sami kažu, oni nemaju para da se voze skupim koima i odlaze u diskoteke. (Aluzija na dizlaše)

Na pitanje zašto to rade, ograđuju se činjenicom da organi malo obraćaju pažnju da decu bogatih roditelja koji sa sobom nose pištolje i noževe. Poživaju se na njihov kriminal i "nedolično ponašanje", koje organi više tolerišu nego njihovo.

"Naše jedino oružje su pesnice i cokule" – odgovaraju na pitanje čime se tuku.

A na pitanje kako oni to ocenjuju, neki roditelji pripadnika SKINHEADSa nazivaju to "mladost-ludost", neki se slažu, a neke jednostavno nije briga.

Za najstrožije osuđujemo protekla dešavanja, neka ovo bude patriotski gest i poziv na poštovanje tuđih vera, kultura i tradicija.

Milena Cvetković

Šta o svemu misle skineri, a šta Romi

Intervju sa skinerom

A: Zašto se skineri zalažu za "čistu Srbiju" i maltretiraju nacionalne manjine? (Rome npr.)

14/18/88: Mi se ne zalažemo za "čistu Srbiju", već za to treba da brine gradska čistoća. (Ha, ha, ha) Zalažemo se da sve nacionalne manjine (Romi, Jevreji, Šiptari...) ako žele da žive u Srbiji, moraju da poštuju ono što je srpsko, da ne traže škole i vesti na svom jeziku jer nisu u svojoj zemlji. Ne borimo se samo protiv "obojenih", već i protiv rasnih izdajnika (narkomana, homoseksualaca, sektaša, prostitutki, kriminalaca...). Što se tiče konkretno Roma, mislim da su priče izlišne u vezi sa njihovim ponašanjem. Oni se od malih nogu uče kriminalu, laži i pokvarenosti, a svi znaju u kakve ljude izrastaju.

A: Da li osuđuješ smrt Dušana Jovanovića?

14/18/88: Ja lično ne osuđujem njegovu smrt, ali i ne opravdam postupak dvojice mladih skinera, jer su oni samo napaljeni klinici koji žele da skrenu pažnju na sebe. I oni su deca kao Dušan. Istakao bih to da su oni, ipak, to što su uradili, uradili goloruki, a ne kao dizlaši "utokama", kako ih oni nazivaju. Nego sada dizlaši nisu tema razgovora, dakle zašto baš Romi? Obojeni su, ponašaju se nasilnički, krše pravila. Zašto se nije digla javnost kada su Romi silovali maloletnicu u Danilovgradu, kada su iskasapili taksistu iz Beograda, kada je izboden jedan

učenik, koji čak nije imao veze sa skinerima, samo zbog patika? Zašto tada niste demonstrirali? Zašto niste demonstrirali kad su sektaši zapalili crkvu u Čupriji?! To mora da nestane ako hoćemo da slobodno živimo u Srbiji.

A: Da li su oni ikada vama objavili rat?

14/18/88: Oni su nama objavili rat oktobra prošle godine u "Večernjim novostima" pod nazivom "Rat svastikama". Ako hoće rat, dobiće ga!

A: Kako sa milicija odnosi prema vama?

14/18/88: NO COMMENT.

Intervju sa Romima

Pošto intervjuisane osobe nisu htele da se predstavje obeležene su sa X i Y.

A: Šta mislite o skinerima?

X: Sve loše sestro, šta mislimo...

Y: A ja mislim, ako me slučajno oni diraju, ja ću gi ubijem. Pa, majke mi! Ja ću gi ubijem!

A: Šta ti najviše smeta u vezi sa njima?

X: Krivo mi je što mrze Cigane, dizelaše...

A: Da li ti mrziš njih?

X: Da, sad da.

A: Zašto? Jesu li ti nešto uradili?

X: Nekoliko puta su me napali.

A: Jeste li organizovali nešto protiv njih?

Y: Da gi ubijemo. Ne, majke mi, to smo rešili.

A: Kako da ih ubijete?

Y: Pa sa nož ili sa pištolj.

X: Nije to loše.

A: Jeste li ikad pozivali miliciju?

Y: Ne, nismo, a oni jesu kad smo mi njih tukli. Nema jedno 6-7 meseci u stanicu železničku. Prvo su oni nas napadali sa palice, sa lanci. Koliko puta nas jurili, pa mene već tri puta.

X: Pa, kaži bre brate slobodno, pokušavali su, al' nisu uspeli.

A: Šta mislite o smrti Dušana Jovanovića?

Y: Meni žao, majke mi!

X: Kome nije. Trebali su na nas starije da skoče.

A: Šta mislite kako će sve ovo da se završi?

Y: Mislim, kad bi poginuo jedan od nji, svi bi se smirili. Pa, šta da kažem?

X: Pa, ništa, to!

Silvana Živković

ANKETA

Šta znaš o SKINHEADSima?

Neša 1/1: "Dosta toga što ne bih želeo da znam."

Rista 1/2: "Svašta. Sestra mi je SKINHEAD."

prof. Vlada (Prenga): "Ono što sam pročitao iz novina. Znam da su agresivni i nepoželjni za ovo društvo."

Sandra 3/4: "Znam da su ćelavi, da ubijaju Rome, da su njihove grupe veoma poznate u svetu, a kod nas polako stupaju na snagu."

Nemanja 3/4: "Znam ko su skineri. To su očišani do glave. Nisu svi nacisti."

Maja 4/1: "Znam da se svrstavaju u nacistu, da propagiraju "čistu" rasu i da fizički ugrožavaju Rome."

Goga 4/2: Sve. Ja sam GOGA SKINHEAD !!! (Ki Ki Ki Ki)

RADOS' JEDNE ČISTAČICE BODYPIERCING

Vučković Slavna, radnica na održavanju čistoće. Radi u Gimnaziji od '75.

A: Od daleke '75 pa do danas da li bi mogli da izdvojite najsrećniji trenutak vezan za Vas i ovu školu?

V.S.: Kad sam se zaposlila; kad sam došla i dobila stan.

...

Bilo je puno lepih dana; kad vi završavate maturu, ja uvek to gledam; lepo je i veselo kad je dan škole...Bilo je mnogo lepo kad nekog šaljemo u penziju (zamišljeno), nezaboravno, jeste.

A: Da li to znači da Vam je posebno drago kada neko od "cenjenih" profesora ode u penziju?

V.S.: Nije...I jeste i nije.

A: Da li se nešto bitno promenilo od '75 do danas?

V.S.: Ima. Da, recimo, promenila se filskulturna sala, bila je gore, pa vi se verovatno ne sećate...Ranije smo ložili drva i ugalj.

A: Šta mislite Vi, kao neutralni posmatrač u ovoj školi, o odnosu profesora i

učenika u istoj?

V.S.: Ja mislim da je sve u redu. Tolerišu ga oni vama, a i vi njima.

A: Kakav je odnos Vas i profesora? Da li ste doživeli neke neprijatnosti sa njihove strane?

V.S.: Ne. Zaboravila sam, ne mogu baš sad da se setim!

A: Kakva je situacija sa direktorom?

V.S.: Direktor nam je dobar. Dobar je Vlada prem nama, ne maltretira nas, ne mogu da kažem.

A: Čuli smo da su ranije bile organizovane neke akcije oko uređenja škole.

V.S.: Ranije su bile radne akcije, radili su neki u dvorište. A deca k'o deca.

A: Vaša poruka sadašnjim i budućim gimnazijalcima je...

V.S.: Preporučila bih učenicima da uče bolje. Vi volite mnogo da zabušavate. Profesori su dobri, oni hoće da pomognu, a pojedina deca stvarno ne valjaju.

Jelena 2/3

Katarina 2/3

TETKA SLAVNA I NJENA DRUGARICA

NIJE ONA SLAVNA ZATO ŠTO JE SLAVNA. NEGO JE ONA SLAVNA ZATO ŠTO SE TAKO ZOVE. (teh. ur.)

Da li bi stavili mindušicu na neki deo svog tela? Devojke na uvo sigurno, a i muškarci takode. Ali, šta mislite o bušenju nosa, obrve ili pupka?

Bodypiercing se prvi put pojavio u Londonu. Zahvatio je ceo svet i ide sa novim talasom RAVE muzike. Nešto kao nova moda, kao što je bio hipi-pokret ili TATTOO. Uglavnom se radi u tattoo centrima.

Karakteristično mesto za mindušice su već pomenuti nos, obrva, pupak, donja usna...Čak idu toliko daleko da ih stavljaju na neke intimnije delove tela. Kada je u pitanju jezik, interesantna je pločica sa što više mindušica.

Naravno, sa medicinske tačke gledišta nije preporučljivo, ali su neki od nas naši način da iskažu svoje shvatanje života.

Milica 2/1

Keith Flint - Prodigy

ANKETA

Da li znaš šta je
bodypiercing i tattoo?

Jovana 2/1: "Bavim se time, usavršavala sam se u Italiji i Nemačkoj."

Vojkan 4/1: "Šta?"

Miloš Ž. 2/1: "Znam, to je stavljanje minduša i tetoviranje."

Nemanja 3/4: "To je stavljanje onih minduša."

Miloš 2/1: "A šta je to?"

ANKETA

Šta misliš o tome?

Miloš P. 2/1: "To je umetnost."

Nikola 1/1: "Super. Kao Rodman."

Peka 3/4: "Tetovaža je normalna pojava, a ovo drugo je bolesno."

prof. Vlada (Prenga): "Nositi se, i nek se nosi, neman ništa protiv."

Cvele 1/1: "Mislim da deca ovog vremena preturaju u vezi s' tim."

ANKETA

Da li bi se istetovirala(o) ili stavila(o) mindušu na neki deo svoga tela, i na koji?

Rista 1/2: "Ne bih, ja sam primerno dete."

Miloš Ž. 2/1: "Ne bi se istetovirao, ali bi stavio mindušu samo u nekim posebnim prilikama, kad bi znao da izgledam kao Keith iz Prodigy."

Vojkan 4/1: "Da, istetovirao bi se. A gde? Zini da ti kažem!"

Sneža 2/1: "Taman da me izbace iz kuće!"

Mika 2/2: "Apsolutno ne. Mrzim Denisa Rodmana, a njegov uticaj na mlade je loš."

Ivan 2/1: "Istetovirao bi škorpiona na nogu i stavio bi krst u uvo."

T E T O V A Ź A kao znak ličnog raspoznavanja

Tetoviranje je oslikavanje ljudskog tela ubrizgavanjem neizbrisivih pigmenata pod kožu pomoću igle, trna ili nazupčenog čekića. Za tetoviranje su se nekad koristile crne ili cinober boje. U prošlosti je tetoviranje bilo uobičajeno kod mnogih necivilizovanih plemena, uglavnom iz Afrike i Australije. Osobitom veštinom tetoviranja ističu se stanovnici ostrva Nuku Niva koje se nalazi u arhipelagu Markuses, u severnoj Africi. Oni primenjuju tehnike provlačenja obojenih niti pod kožu.

Trend crtanja po telu kod nas je počeo da uzima maha pre nekoliko godina. Prvi su ga prihvatili tinejdžeri, crtajući male ruže, leptiriće i zvezdice. Kasnije su i neke slavne ličnosti tetovirale razne motive na najskrivenijim delovima tela kao znak ličnog raspoznavanja. Međutim, psiholozi smatraju da je teto-

važa simbol bunta i osporavanja društvenih normi, načina razmišljanja, kao i mladalačkog izgleda. Prema raznim anketama i istraživanjima došlo se do opštih zaključaka da su srca, delfini, mace i ruže učestaliji i omiljeniji kod žena, dok muškarce obično karakterišu zmije, orlovi i zmajevi.

Tetovaže se uglavnom nalaze na najskrivenijim delovima tela, tako da su dostupne pogledima odabranog kruga ljudi. Ljudi koji se bave tetovažom tvrde da tetovaža nije samo modni trend, jer on dolazi i prolazi, a tetovaža ostaje. Osoba koja ima tetovažu kao svetu želi da prenese poruku da u životu može da se zameni sve sem male sličice koja pripada samo toj osobi.

Tetovaža se radi na samoj površini kože, zahteva posebnu pažnju, neophodan je stil, kreativnost i higijensko-sanitarni uslovi. U Nemačkoj postoji specijalizovan časopis za tetovažu i zove se "TATTOO". Međutim, "crtanje po telu" može često da izazove i karcinom kože, kao i što onemogućuje koži da diše. Kod nas je tetovaža maloletnika zakonom zabranjena. Ljudi koji od svog tela žele strip moraju biti strpljivi jer se svaka slika radi posebno. Trenutno su najtraženiji mali listovi ispod vrata ili oko pupka. Jedna sličica može da bude vaš lični znak raspoznavanja.

Marta Jončić

SOLIDARNOST NA DELU

"Naše malo delo može da bude mnogo za one koji nemaju ni malo.

Zašto se ljudima javlja klica sažaljenja ili blagi osećaj nemoći da pomognu drugima samo kad se pokrene inicijativa na temu izbeglih lica, ili samo posle velikih društvenih kataklizmi (ratova, nesreća, smrti u najgorem slučaju). Nije li to cinizam?! Plaćanjem jednog kartončića sa oznakom crvenog krsta od 2 dinara, niste učinili nikakav progres, sem smirene savesti ili

prividnog zadovoljenja. A sutra naravno mirne glave, nastavljate gde ste stali, jer ste svoj deo učinili – svoj dug odužili. Možda, Vas na trenutak prođe jeza pri pomisli da tamo "neko" bezimeni, neznan i vama nepoznati (jer Vi i ne želite da ga upoznate) nema i da je to vaše njemu značajno, ili Vam za trenutak postane drago što možete da makar oraspoložite ta tužna lica, i sebi dodate još koji plus.

Ali ovakvi gestovi se sprovode iz nužde, ne zaboravite. I samo jednog jedinog dana u godini vi postanete humani, i smirujete savest svojom minimalnom pomoći od 2 dinara.

"Godinama živite u istom gradu, a ne znate ih"

Dom za nezbrinutu decu
Čuprija

U Domu za nezbrinutu decu nema mesta za još troje. U Čupriji je 24. oktobra u noći oko 24:00 pronađeno troje male dece: Biljana(10), Dejan(9) i Aleksandra(8), kako spavaju na klupama u centru grada, i oskudno obučeni po hladnom vremenu čekali su da ih noćna patrola odvede u Dom. Svo troje su u srodstvu, Dejan i Aleksandra su rođeni brat i sestra, a Biljana im je sestra od strica. Po njihovoj priči saznali smo (na licu mesta) da žele da se vrate u Dom odakle su otišli, jer ih je strogi vaspitač, citiramo: "gađao plastičnom papučom". Dečca su odvezena do Doma, gde smo zatekli vaspitačicu Olgu koja je bila uzrujana činjenicom da je budimo usred noći i nije želela da prihvati decu (koja su već bila gladna i promrzla) braneći se da nisu u njenoj nadležnosti. Ubrzo na licu mesta dolazi patrola koja je indentifikovala dečaka i odvela svo troje u SUP. Kasnije smo saznali iz priče dežurnog milicionera da su deca iz nestabilne porodice, i da su doživljavala razne traume (maltretiranja roditelja), te su zbog toga bili primorani da se sami obraćaju instituciji za nezbrinutu decu, na šta su službenici iste reagovali agresivno i totalno nehumano (za razliku od njihovog profesionalnog poziva) i stvar želeli da predaju nekom drugom.

Humanitarna akcija je sprovedena za pomoć izbeglicama kojih ima 1700 na našoj teritoriji. Da li se neko zapitao šta je sa decom koja su u našem gradu godinama i kojima je takođe potrebna pomoć, kako u vidu moralne podrške i razumevanja, tako i materijalnoj pomoći?

Odgovor na ovo pitanje zatražili smo u Domu za nezbrinutu decu u Čupriji.

(Pri ulasku u Dom, naišli smo na par mališana koji su nam pokazali put do kancelarije i rekli nam da sačekamo, jer su vaspitači pili kafu i nisu smeli da ih uznemiravaju. Ubrzo nam je izašao u susret vaspitač Saša Marinković koji nas je upoznao sa psihologom Vesnom Marinković i pedagogom Jelenom Radević. Dakle, pronašli smo sagovornike.)

A: Vi ste institucija koja pomaže nezbrinutoj deci svakog dana, a ne samo preko humanitarnih jednodnevnih akcija. Kako to činite?

Psiholog: Mi im pružamo osnovne uslove za život. Pre svega oni svi imaju mir i mogućnost da sa nama razgovaraju o svim problemima. A ako uzmemo u obzir da su oni isfrustrirani svadama roditelja, zlostavljanjem, da dolaze iz konfliktnih sredina i to je važno. Mi pokušavamo da im zamenimo roditelje (ako je to

moguće) trudimo se da stvorimo porodičnu atmosferu, što prijatniju.

A: Koja dece uglavnom žive u ovom Domu.

Psiholog: To su deca bez roditeljskog staranja, deca čiji su roditelji teško oboleli od bolesti zavisnosti (alkoholičari ili narkomani) i duševnih bolesti ili su jako lošeg materijalnog stanja. Najviše ih ima uzrasta od 10 do 15 god.

A: Da li je moguće da oni posle završene srednje škole upišu neku višu ili fakultet?

Psiholog: Naravno, to se finansira iz Republičkog budžeta, a ponekad gde je to moguće, učestvuju sami roditelji. Ali, naša deca su hronično ne baš "najbolji" daci.

A: Kakva je uloga vaspitača u Domu?

Vaspitač: Pa, mi smo najbliži deci; mi imamo funkciju roditelja i nastavnika, po ceo dan smo sa njima, ukratko živimo zajedno.

A: Da li ova deca imaju mogućnosti za vannastavne aktivnosti?

Psiholog: Da, mnogi su trenirali gimnastiku u Partizanu, atletiku, fudbal. Neki su čak išli i u muzičku školu, ali nisu istrajali, kao i većina dece koja se brzo zasite.

A: Kakva je materijalna situacija u Domu, trenutno? Kakvi su uslovi?

Psiholog: U Domu je solidno stanje, bar je minimum zado-

voljen. Što se tiče školskog pribora tu ne oskudevaju, i u garderobi, o tome moramo da vodimo računa. Ali oni recimo nemaju džeparac, fale im neke društvene igre (karte, domine, "čoveče ne ljuti se"...), kasetofoni, kasete, sve ono što bi njih činilo srećnim i ispunjavalo vreme.

A: Kako su deca prihvaćena od strane građana, okoline, od strane ostale školske dece?

Psiholog: Što se škole tiče to je individualna stvar, neki su imali čak odlične drugove, koji su dolazili kod njih, koje smo i mi poznavali, druže se. Mada ima i dece koja se ne uklapaju, koja se jednostavno odvajaju, ili nisu prihvaćena.

A što se građana tiče, komšiluka, oni nemaju dovoljno razumevanja, recimo ako im nešto nestane, oni se žale i optužuju našu decu. Zaboravljaju da ovo nije KP Dom kao u Kruševcu, to nisu delikventi koje treba držati iza rešetaka, oni nisu na vaspitavanju, oni ovde žive.

A: Kako dolaze deca kod vas?

Psiholog: Naš rad je terenski, pošto smo upoznati sa svim razvodima roditelja maloletne dece, recimo na taj način, pa ako su deca zlostavljana, ako imamo prijavu od građana, škola često alarmira, milicija. Bilo je primera kad samo dete dođe (u doba adolescencije) i zatraži pomoć, žali se da ne

može više da izdrži svade kod kuće, mi se obratimo roditeljima, deca ostanu kod nas mesec dana, pa se recimo, ponovovrate kući.

A: Kako roditelji reaguju kada im se saopšti da je deci potreban domski smeštaj?

Psiholog: Pa nije im lako, sigurno. Kada su u pitanju alkoholičari, oni reaguju agresivno: "ko će meni dete da oduzme?", ali tamo gde je materijalna situacija teška, gde ni roditelji nemaju hranu za sebe, mi im objasnimo da je to najbolje i za njih i za decu, i da će im tako biti bolje.

A: Kakav je međusoban odnos dece iz Doma?

Psiholog: Uglavnom drugarski; ima trenutaka kada se slažu ili ne slažu. Kao i kod svake dece.

A: Kako vi reagujete kada se potuku ili naprave neku štetu, da li ih udarite?

Vaspitač: Da, ponekad, ali to je dobronamerno: Međutim moraju se znati pravila. Ne mogu ja hladnokrvno da reagujem ako se oni igraju žicama i čačkaju struju, uostalom to je za njihovo dobro.

Milena Cvetković

NA LICU MESTA

Upoznajte dva (do sada vama nepoznata momka iz naše škole. Verovatno ih nikada niste videli, jer su jako skromni i povučeni. Nekako smo uspeli da im izmamimo odgovore na par pitanja o njihovom "vladanju".

ACA ZMIJA

A: Da li znaš da ti imaš najveći broj neopravdanih u školi?

Aca: Nije tačno. Ima učenika sa više neopravdanih od mene, ali to ne znači da će tako i ostati (šalim se).

Vuk: Koji bre neopravdani, koja škola!?

A: Zašto?

Aca: Što da rubrika za neopravdane zuji prazna?

Vuk: Zato!

A: Pošto je tek prvo tromesečje, kako nameravaš da regulišiš stvari do kraja godine?

Aca: Pa skupljam devizne zalihе, samo je nešto slab izvor prihoda, ali trudim se.

Vuk: Oslobodiću školu plaća-nja električne energije.

A: Da li ti je pomoglo to što si odsustvovao sa časova?

Aca: Jeste, da znaš samo šta se radi po gradu dok smo mi u školi!

Vuk: Jeste. Bio sam duhovno rasterećen.

A: Šta si time postigao?

Aca: Još veći broj neopravda-nih.

Vuk: Stek'o sam ogromno ma-terijalno bogatstvo.

A: Imaš li nešto da kažeš u svoju odbranu? (imaš pravo na advokata, posle toga možeš sam da se braniš...)

Aca: ...

Vuk: Branim se ćutanjem.

A: Da li se kaješ?

Aca: Ma, ne izlazim iz crkve. Prvo me tamo traže pa kod kuće.

Vuk: Kajem se, ali ne zbog toga, već što sam dozvolio sebi da se rodim.

A: Da li imaš nešto da poručiš mlađim generacijama? (Da li da idu Titovim stazama?)

Aca: "Mi smo Titovi, Titov je vaš"

Vuk: Ne, bolje Slobinim stazama.

TOP 10 (the best of...)

1. I'll be missing you
PUFF DADDY & F. EVANS
2. Let It Rain
NANA
3. C U When U Get There
COOLIO
4. Stand By Me
OASIS
5. The Drugs Don't Work
THE VERVE
6. Honey
MARIAH CAREY
7. Summertime
C-BLOCK
8. Mama
SPICE GIRLS
9. Mr. Wichtig
TIC TAC TOE
10. I'm Just A Girl
NO DOUBT

TOP RAP

1. KOKAIN
SUNSHINE
2. CAN'T C ME
2PAC
3. BEOGRAD
TRIP AT 7
4. FREEDOM OF SPEECH
ICE T
5. TRES DELIQUENTOS
DELIQUENT HABBITTS

TOP TECHNO

1. 100
MOBY
2. SMACK MY BITCH UP
PRODIGY
3. TEACHERS
DAFT PUNK
4. GIMME DOPE
DJ BUZZFUZZ
5. WHERE ARE U STAYIN'
DJ LOWNOISE

NAJBOLJI JE BASKET U 3/2

Već tradicionalno na početku svake školske godine održava se turnir u košarci.

Ove godine organizaciju turnira preuzelo je odeljenje 3/2. Za razliku od prošle godine turnir je mnogo bolje organizovan i ujedno se smatra jednim od najbolje organizovanih turnira do sada. Kao i uvek, glavna tačka organizacije bila je sređivanje terena, u čemu su pored organizatora učestvovali i mnogi 'dobrovoljci' iz drugih odeljenja što je izazivalo negodovanje profesora). Naročitu pažnju privukao je lepo išaran teren imenima "simpaticnih" mladića iz 3/2.

Na turniru je učestvovalo osam ekipa podeljenih u dve grupe. Posle odigranih utakmica po grupama i polufinala došlo je i do očekivanog finala koje je uz saglasnost profesora i direktora odigrano za vreme velikog odmora, pa je cela škola mogla da gleda 'egzibicije' finalista. A finale, bar što se tiče ekipa koje su u njemu učestvovala, bilo je repriza prošlogodišnjeg, Ali ne što se tiče rezultata. Prošlogodišnji pobednici sada su pokleknili pred 3/2, a prema mnogim mišljenjima razlog njihovog poraza bila je dobra igra Nemanje Nenezića, koji je ujedno bio i najbolji igrač turnira. A koliko je to tačno može se videti iz izjave kapitena ekipa finalista:

N.N.: "Naša pobeda nije dolazila u pitanje, jer je svako odradio svoj deo posla onako kako smo se dogovorili-

li. Takodje našoj pobedi doprinelo je i navijanje našeg odeljenja. Za moju titulu najboljeg igrača turnira zaslužna je cela ekipa, a ujedno najveća motivacija za to bile su pobeđe na svim utakmicama, bilo da smo igrali protiv jake ili slabe ekipe."

V.S. 4/1: "Želeo bih najpre da pohvalim igru 3/2 i mislim da su mnogo napredovali od prošle godine. Što se tiče našeg tima, ono što smo se dogovorili pre početka utakmice nismo sproveli u delo. Iako nam je ovo bio zadnji turnir u školi, poraz nam nije teško pao. Jedino mi je žao što nemamo šansu za revanš, jer realno odnos snaga nije takav kakvim ga je oslikao rezultat."

Narednog dana za vreme velikog odmora poredničkom i drugoplasiranoj ekipi dodeljene su nagrade.

Ali, i pored ovako dobre organizacije bilo je stvari koje na pojedinim utakmicama

nisu funkcionisale kako treba. To se najviše tiče suđenja, zatim zapisničkog stola, čijim radom nisu bile zadovoljne mnoge ekipe i naravno publike koja je tokom celog turnira (osim u fudbalu) bila uspavana

Ovaj turnir mogao je da nosi epitete jednog pravog događaja i nadamo se da će naredne godine biti isto, ako ne i bolje.

Lidija

NEĆU DA POSTANEM Lee Man – PRLJAVI INSPEKTOR BLAŽA Sve što niste znali, a niste smeli da pitate...

Mesto dešavanja: Bašta Doma omladine "Šindelić"

Vreme: 19.7.1997 – početak svirke 21:00

Povod za razgovor: Koncert Priljavog Inspektora Blaže i Kljunova u Čupriji

Sredstva za pisanje: Pozajmljena hemijska i listići za Jamb

Napomena: Sva pitanja su konstruisana tako da je neminovno da odgovori budu iskreni ili bar zaintrigiraju "subjektovu" sujetu. Pisano je u žargonu – kako I sam priča. Nista nije dodavano i oduzimano.

Bliže informacije: Blaža, oženjen, hipohondar, 2m, 30cm(?!), voli viceve, naziva sebe "inspektorom", a kažu da je "bolid". Ostali članovi benda: Milutin – gitara, Voja – bubanj, Deki – bas.

Istorija: "Prljavi Inspektor Blaža i Kljunovi" postoje od 13. Januara 1994. god. Posle niza neverovatno posećenih koncerata u klubu "Prostor" i KST-u, bend izdaje dokumentarnu kasetu "Igra Rock 'n' Roll Cela Jugoslavija". Koncerti su održavani istorijskim datumima : 1. April; 25. Maj; 7. Jul; 1. Septembar. Poslednja kasetu "Obrade i plagijati".

Avangarda: Broj lične karte (pomalo ispitivački, ali ozbiljno)?

Blaža: 88660 (kao iz topa i kao da je pitanje sasvim na svom mestu).

Avangarda: (prošlo je skoro dva sata od početka. Sviraju predgrupe – Čuprijski Demo bendovi, a u bašti nema ni petnes' čoveka). – Šta ćeš sa ovolikim parama od prodatih ulaznica, hoćeš li ih potrošiti u ličnu korist ili u dobrotno svrhu? (Smeh)

Blaža: Poslaću taštu u Vrnjačku Banju.

Avangarda: Zašto je ovako malo ljudi došlo?

Blaža: U, i ovo je dovoljno! (Smeje se)

Avangarda: Da li znaš da je danas na našem lokalnom radiju tvoja pesma zadnja na top-listi?

Blaža: Katastrofa! (Sledi dramska pauza, pomalo zamisljeno) Ali i ne čudi me, pa sve ostale pesme tek su izašle i sve su hitovi. Moja pesma je zastarela.

Avangarda: Jedna tvoja pesma nosi naziv "Dabogda Crk'o Rock 'n' Roll Kad Ga Svako Svira" – Da li to aludi-

raš na sebe?

Blaža: Pazi, to je čisto uticaj nove muzike na mene. Možeš to protumačiti kao vrstu crnog humora.

Avangarda: Zašto se tvoji koncerti baziraju na scenskim nastupima? (Na svirci je nosio beli doktorski mantil, da bi ga kasnije pocepao zajedno sa majicom i ostalim pratećim detaljima)

Blaža: Zato što ja neznam da pevam!

Avangarda: Zašto ne radiš spotove za TV pošto su oni veoma važni za prezentaciju "hitova". I ono što je snimljeno je niskobudžetno i ne bih rekla da prolazi kod publike.

Blaža: Gledaj, spotovi su "moranje". A mi nemamo toliko para da bi se luksuzirali. Više volimo da sviramo koncerte nego da bacamo pare.

Avangarda: Ali ima mnogo bendova koji ne drže koncerte pa stalno gostuju na televiziji. A vi se skoro ne pojavljujete.

Blaža: To je lično moja želja što me nema, a što se tiče gostovanja. Pa postao bih Lee Man ili Dr. Iggy kad bi se stalno pojavljivao. A nemam šta ni da pričam kad ne

izdajem. Ne mogu da se pojavljujem i da pričam o kaseti staroj dve godine.

(Ulazi Bokš i donosi mu pikslu, seda kraj njega i udubljuje se u priču)

Blaža: (nastavlja posle par gutljaja "Jagodinskog piva") – To je čista sreća hoćeš li se probiti ili ne. Sada imaš 300 rock grupa, a nekad ih je bilo 50. Ali su bile jake: Idoli, Dugme, Kazalište. U staroj Jugoslaviji bilo je puno svirki i bile su posećene. Da se ne lažemo, velika grupa ljudi slušala je i narodnu i tu zabavnu i šta ti je znam, ali su se ploče prodavale u neviđenim tiražima.

Avangarda: Već smo spomenuli tvoje scenske nastupe, ali 'el planiraš skoro da prestaneš sa skidanjem pantalona na koncertima?

Blaža: (smeje se) Da znaš da bi trebalo. To me stalno pitaju, a ja im stalno odgovaram da nikad nije isto.

Avangarda: I za kraj, šta dalje?

Blaža: Idem kući da se svadam za taštom.

Milena Cvetković pomagao je Bokš (donosio je pixle)

...da pokrene nezadovoljne mase koje pre svega nisu bile zadovoljne!

prof. Janković

Da Vam svaki dan bude jednako lep, dodite kod nas.
KP Dom - Kruševac

Pre 10-15 godina u Čupriji je samo jedan proizvodio leba. Tako ujutru kad ga uzneš, dal' se iznapijaju, šta li rade, možeš tačno konja da ubiješ s' njega.

prof. Janković

Mrki: ...i tako u jednoj knjigi se kaže: "Ako čuješ metak, ne plaši se!"

Goga 4/2: U pravu je on. Ako ga čuješ, samo će da prođe kroz tebe, a ako ga ne čuješ, onda si mrtav.

Logičke istine su same po sebi istinite, jer su logičke.

prof. Joca

Nikola 3/4: Mont Everest je najviši vrh, kako sveta, tako i Himalaja.

prof. Miladin:...dire, dire, pa prodire.

prof. Miladin: Gledajte ovamo, ako hoćete nešto da naučite, pošto već gubimo vreme.

prof. Marica: Jovice, ovo je za tebe viša škola, suzdrži se. Bez komentara. Kad radimo "Orlovi rano lete" bićeš prozvan.

prof. Tirnanić

posle, odna dajem ocenu više.

prestanu da uče, i ja ih uvatim - Za one koji dobiju ocenu, pa

dobijemo struju od vazduha. mogli da uradimo. Mogli bi da

- I kad bi tako moglo ko zna šta bi

ocene.

rdevića (Pinter), on ina sve dobre

Jedan - dobra ocena. Evo pitaj Do-

- Ti si dobar dak i kad imaš jedan

dva slova.

- To nije lak zakon, ima tri reči i

A SADA SPEKTAKL

Milena: Profesore, mogu li da idem u WC.

Mrki: 'Ajde ovako: ako izdržiš do kraja časa, s' pravom te nisam pustio, a ako ne izdržiš, moja greška!

Mrki: Idealni gas za sledeći čas, si vid'o šta je rima

Mrki: Nestoroviću, 'el znaš ti da računjaš?

Fića (2/4): Pa, trebalo bi profesore.

Mrki: Računjaj da će da ponavljaš.

Mrki: To što si ti rek'o, otprilike bi trebalo da znači:

"Ja idem u šumu da kradem pčele, da bi ih pomuzo"

Saxa: Profesore meni se ide u WC!

Mrki: Ako!...Samo se malo razmaknite od nje!

Ivana C.: Ej, Saxu, mi 28.11. polažemo Pi-eS-Pi (PSP)

Bio je koncert Alabine, koja nosi aparatič za mikrofón zakačen za suknju...

Ivana C.: Pogle' šta će joj pejdžer na koncert ???

Ovo je deo za Ivanu C.....

Marija A. (IV/2): Imala samo oko 30 litara u rezervoaru, ali kako sam naglo zakočila, upalila se rezerva.

Ivana C.: I istrošila si 30 litara dok si zakočila

prof. Milica C.

Goga 4/2: Od ovog lenjira ću da napravim češalj. Ču da ga isečem na svaki milimetar...ma, na svaki drugi. Znaš ti šta je to za bujnu kosu? - Rajska voda breg roni!